

кластерах: управління інституціональними змінами, конкурентоспроможністю, фінансовою та логістичною інфраструктурою в умовах сталого розвитку агропродовольчої сфери. Формування ринкових відносин в Україні, 10, 59-68.

3. Зось-Кіор, М. В., & Бочарова, А. В. (2010). Інноваційні підходи щодо впровадження технологій вирощування сільгоспкультур. Інноваційна економіка, (2), 16.

4. Гнатенко, І. А., Снітко, Є. О., Марков, Р. В., & Уткін, В. П. (2021). Управління проектами кластеризації інноваційного підприємництва агропродовольчої сфери в умовах реалізації стратегії сталого розвитку, глобалізації, діджиталізації, економічної культури суспільства, логістичного та кадрового менеджменту. Формування ринкових відносин в Україні, 9, 106-113.

5. Орлова-Курилова, О. В., Гнатенко, І. А., & Рубежанська, В. О. (2019). Державне регулювання інноваційної діяльності підприємництва як напрям забезпечення сталого розвитку економіки країни. Економіка, управління та адміністрування, (3 (89)), 35-40.

6. Гнатенко, І. А., & Рубежанська, В. О. (2018). Регіональний ринок праці Луганської області: сучасний стан та причини незадовільного функціонування. Інтелект ХХІ, (1), 39-44.

УДК 338.2

Яцентюк Р. М., аспірант
Крахмальова Н.А., к.е.н., доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Стратегічні пріоритети інноваційно-інвестиційного розвитку критичної інфраструктури бізнесу в умовах післявоєнного відновлення є важливим аспектом для забезпечення стійкості економіки, її подальшого зростання та відновлення після значних руйнувань. Післявоєнний період завжди супроводжується численними викликами, пов'язаними з відновленням інфраструктури, зокрема критичних секторів, які забезпечують базові потреби для функціонування підприємств та загальної економічної діяльності. Однак саме в цей час виникає унікальна можливість для впровадження інновацій, модернізації та створення нових підходів до управління ресурсами, що дозволяє не лише відновити, але й

трансформувати інфраструктуру таким чином, щоб вона була стійкішою, більш ефективною та адаптованою до сучасних викликів.

Однією з найважливіших задач є відновлення фізичної інфраструктури, такої як енергетичні мережі, транспортні шляхи, комунікаційні системи. В умовах післявоєнного відновлення важливо орієнтуватися не лише на відновлення старих систем, але й на їхню модернізацію, зокрема за рахунок використання новітніх технологій, таких як відновлювальні джерела енергії, смарт-мережі та високотехнологічні транспортні рішення. Вже на етапі відновлення варто враховувати вимоги щодо збереження екології та сталого розвитку. Наприклад, у відновленні енергетичних мереж можна акцентувати на переході до більш енергоефективних і екологічно чистих джерел, що дозволить не лише знизити енергетичні витрати, але й зменшити залежність від зовнішніх джерел енергії [1-3].

Інвестиції в інноваційні технології та цифровізацію бізнес-процесів є важливою складовою післявоєнного відновлення критичної інфраструктури. У цьому контексті слід особливо підкреслити важливість розвитку цифрових технологій для управління ресурсами та оптимізації бізнес-процесів. Інтелектуальні системи управління енергетичними мережами, цифрові платформи для моніторингу та управління транспортними потоками, а також автоматизація виробничих і бізнес-процесів не лише скорочують витрати, але й забезпечують більшу стійкість бізнес-структур до змін на ринку. В умовах постійної економічної нестабільності, зокрема через військові конфлікти чи природні катастрофи, інноваційні рішення можуть стати ключем до виживання підприємств і забезпечення безперервної роботи важливих інфраструктурних об'єктів.

Особливу увагу слід приділити розвитку людського капіталу, оскільки післявоєнний період характеризується потребою в кваліфікованих кадрах, здатних впроваджувати та підтримувати інноваційні технології. Підготовка кадрів, підтримка навчальних програм та розвиток професійних компетенцій стане важливим кроком у забезпеченні стійкості та конкурентоспроможності післявоєнної інфраструктури. Без належної кваліфікації фахівців навіть найсучасніші технології не зможуть працювати належним чином, що може призвести до негативних економічних наслідків. У післявоєнний період, коли відбувається відновлення та модернізація критичної інфраструктури, розвиток людського капіталу стає одним із головних факторів успішної трансформації та стабільності економіки. Потреба в кваліфікованих кадрах, здатних адаптуватися до нових технологічних і економічних реалій, є однією з найважливіших у контексті відновлення після війни. Відповідно до цього, одним з ключових завдань є забезпечення доступу до освіти, професійного розвитку та навчання, що дозволить підготувати нову генерацію спеціалістів, здатних успішно працювати з інноваційними технологіями, впроваджувати їх у бізнес-процеси та забезпечувати ефективне функціонування відновленої інфраструктури.

Перша проблема, з якою можуть зіткнутися країни після війни, — це втрата значної частини кваліфікованих кадрів через міграцію, загибель або інші соціальні наслідки конфлікту, що ставить під сумнів здатність економіки швидко адаптуватися до нових умов, що вимагають інтеграції передових технологій. Тому необхідно зосередитися на відновленні та розвитку освітніх інституцій, створенні нових навчальних програм, орієнтованих на сучасні потреби ринку праці, зокрема в галузях, що безпосередньо впливають на критичну інфраструктуру, таких як енергетика, інформаційні технології, будівництво, транспорт, логістика тощо [2-4].

Одним із стратегічних напрямків є створення інноваційних програм навчання, які включають теоретичні та практичні знання в галузі новітніх технологій. Програми повинні бути спрямовані на розвиток навичок роботи з передовими інформаційними технологіями, робототехнікою, штучним інтелектом, автоматизацією процесів, а також управлінням проектами та ризиками в умовах постійних змін. Важливою складовою таких програм є практична підготовка студентів, стажування на підприємствах, що працюють із сучасними технологіями, а також співпраця з міжнародними університетами та компаніями для отримання глобального досвіду.

З іншого боку, розвиток інвестиційної привабливості критичної інфраструктури потребує створення стабільного юридичного та регуляторного середовища. Інвестори, які розглядають можливості для капіталовкладень у післявоєнний період, шукають не лише високий рівень доходності, але й надійність і прогнозованість ринку. Тому важливим аспектом є розробка та впровадження чітких та стабільних законодавчих ініціатив, які створюють сприятливі умови для інвестування в критичну інфраструктуру.

Отже, стратегічні пріоритети інноваційно-інвестиційного розвитку критичної інфраструктури бізнесу в умовах післявоєнного відновлення повинні включати не лише відновлення старих систем, але й їхню модернізацію з використанням новітніх технологій та інноваційних підходів до управління ресурсами, що дозволить не лише швидко відновити бізнес-потужності, а й створити нову, більш стійку та ефективну інфраструктуру, здатну забезпечити довгострокове зростання в умовах глобальних змін.

Література

1. Гнатенко, І. А. (2015). Проблеми кількісного та якісного визначення малих промислових підприємств. Науковий вісник Буковинського державного фінансово-економічного університету. Економічні науки, 4, 82-84.
2. Гнатенко, І. А., & Рубежанська, В. О. (2016). Теоретико-методологічні аспекти визначення специфічних ознак регіонального ринку праці. Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, (6), 36-39.

3. Зось-Кіор, М. В., & Бочарова, А. В. (2010). Інноваційні підходи щодо впровадження технологій вирощування сільгоспкультур. Інноваційна економіка, (2), 16.

4. Гнатенко, І. А., & Ушаков, В. В. (2018). Особливості процесу бізнес-планування в сучасних умовах розвитку України. In Освітньо-інноваційна інтерактивна платформа «Підприємницькі ініціативи». Київський національний університет технологій та дизайну.

УДК 336.76

Овсянніков І.А., Василенко С. О., аспіранти
Державний науково-дослідний інститут
інформатизації та моделювання економіки

ІННОВАЦІЙНІ ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВО В МЕТАВСЕСВІТІ: НОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ БІЗНЕСУ ТА ЕКОНОМІКИ

Метавсесвіт, як концепція, зовсім недавно здавався активною фантастичною ідеєю, однак сьогодні він уже є реальністю, яка змінює різні аспекти нашого життя, зокрема фінансові послуги та підприємництво. Завдяки новим технологіям, таким як блокчейн, штучний інтелект і доповнена реальність, метавсесвіт відкриває безліч нових можливостей для бізнесу, інвестування та управління фінансами.

Однією з найбільших переваг метавсесвіту є можливість підприємцям створювати нові бізнес-моделі та залучати інвестиції в цифрових середовищах. Завдяки інноваційним фінансовим інструментам, таким як криптовалюти, смарт-контракти та токенизація активів, підприємці можуть взаємодіяти з клієнтами та партнерами, обмеженими традиційними фінансовими системами. Наприклад, смарт-контракти не можуть автоматизувати угоди та забезпечити їх виконання посередниками, що значно без знижує витрати на операції та досягає рівня безпеки [1-3].

Крім того, метавсесвіт дає можливість створити нові моделі фінансування бізнесу. Такі інструменти, як краудфандінг і де-факто децентралізовані фінансові платформи, дають стартовим доступ глобальним інвесторам, які можуть підтримати проекти в будь-якому куточку світу, що відкриває нові можливості для малих і середніх підприємств, які раніше не мали доступу до традиційних джерел фінансування.

Не меншим аспектом є і роль криптовалюти в нових бізнес-платформах метавсесвіту. Вони втратили можливість проводити міжнародні транзакції за лічені секунди з мінімальними комісіями. Криптовалюти також не дозволяють підприємцям створювати нові способи взаємодії з клієнтами